

Du har ventet på dette øjeblik hele timen. Læreren afslutter med de sidste ord, og resten af klassen begynder tumulten med at få pakket sammen. Du rejser dig op og siger:

- "Lige et øjeblik, jeg har noget...", men folk kan ikke høre noget for larmen, så din dansk-lærer, Elsebeth, råber højt for dig:

- "Ti stille! Helle har noget at fortælle jer!". Hendes stemme skærer igennem og retter dine klassekammeraters opmærksomhed mod dig. Du kigger øjeblik glad rundt. Phillip fortsætter demonstrativt med at pakke sine ting

sammen, men resten venter lidt utålmodigt på, hvad du vil sige.

- "Vi har fået lov til at afholde en klassefest fredag om to uger, og der skal laves et udvalg til at arrangere det. Er der nogen, som vil være med?", siger du stolt, for det er dig, der har fået det i orden. De andre ved lige så godt som dig, at hvis det ikke var dig, der havde spurgt, så havde I aldrig fået lov til at holde den fest. Det har også kostet dig en del fodarbejde at få op at stå. Nu kommer dog den endelige dom over projektet, for hvis der ikke er nogen af de toneangivende piger

eller drenge i klassen, der vil slutte op omkring det, så kommer kun de kedelige, som alligevel ikke ved, hvad de skal give sig til ved sådan en fest.

De to første, der melder sig, er Jørn og Frede. Det kunne have været værre, men er heller ikke alt for lovende. De vil sikkert også være svære at få til at lave noget, men du noterer dem og kigger forventningsfuldt ud over klassen. Flere har åbenbart gjort deres overvejelser og venter nu kun på, at de kan komme ud af døren. Så kan du se Anne Sofie og Kirsten stikke hoderne sammen og derefter række hænderne i vejret. Det kan næsten med ikke gå hurtigt nok med at få dem skrevet ned, for de vil automatisk trække de andre med sig. Lise rækker også hånden op, og du skribler hendes navn efter de andre. Du fornemmer en stor fest under opsejling.

"Er der flere, der vil være med til at arrangere festen? ", spørger du for en sikkerheds skyld, men du har allerede rigeligt.

"Kan vi ikke holde møde i eftermiddag?" siger Anne Sofie. Du kigger et øjeblik på de andre festudvalgsmedlemmer, og nikker så. Så tumler alle ud af lokalet bortset fra dig. Du bliver lige lidt for at snakke med Elsebeth.

- "Jeg ville lige høre, om der

er flere bøger af Brandt, som ville være gode at læse?", spørger du.

- "Ja, der er da et par stykker, som er rigtig gode. Du kan lige gå med ned på skolebiblioteket. Jeg skal alligevel derned", siger Elsebeth glad.

- "Nej, Maria står ude i gården og venter på mig - ellers ville jeg gerne. Kunne man få det næste stilesæt?", siger du lidt undskyldende.

- "Nå okay, men jeg vil lægge bøgerne til side, så kan du hente dem, når du kan. Hvad angår stilesættet, så tag det lidt roligt. I har jo allerede en for, og jeg har altså ikke fundet på det næste endnu", siger Elsebeth med smil og pakker de sidste ting ned i sin taske, hvorefter hun går ud af lokalet. Ude i gården sidder Maria på jeres sædvanlige bæk. De andre piger i klassen gider ikke rigtig have noget med dig at gøre, men Maria og dig har været venner, så længe I kan huske. Når I er færdig i skolen, tager I for det meste hjem til dig og laver lektier eller hygger jer. Du har altid været meget bevidst om, at du vil være advokat, og du forfølger det mål med alle midler. Du er ligeglad med, at de andre kalder dig stræber. Den dag, hvor du skal være forsvarer en af dem i retten, vil du grine

højlydt. Du ved, at for at blive til noget i verden, så er man nødt til at få sig en uddannelse. Du har aldrig været i tvivl om, at du en dag skal på universitetet.

- "Hej, der var du da heldig, at der var så mange, som vil være med til at arrangere festen"

siger Maria med et stille smil, da du kommer hen til hende.

- "Ja, men du bliver nødt til at gå til elevrådsmødet i stedet for mig, for de andre ville gerne mødes her i eftermiddag", siger du lidt undskyldende. Du ville gerne have sørget for begge dele, men det er jo ikke altid muligt. Maria nikker uden at sige noget. I har aldrig behov for at pludre om ingenting. I siger kun noget, når det er nødvendigt.

I har ikke mere end lige fået sat jer til festudvalgsmødet, da Anne Sofie foreslår, at I skal holde mørkedans, og at hun gerne vil stå for underholdningen. Du kan ikke lide ideen, for du ved ikke rigtig, hvad lærerne vil sige til mørkedans, men Kirsten bakker hende som altid op, og de bombarderer dig med argumenter og påstande i en strøm, som du slet ikke kan stå imod. Redningen kommer fra en uventet kant, idet Lise pludselig siger, at hun heller ikke synes om forsla-

get. Du ville have troet, at hun ville støtte Anne Sofie, så du sender hende et taknemmeligt, lille smil. Nu ligger afgørelsen på Jørn og Fredes skuldre. Lise foreslår, at Frede skal stå for underholdningen, hvilket afføder en lille diskussion de to drenge imellem.

- "Jeg synes også, at vi skal have mørkedans, men jeg tror også, at det er bedst, at Frede står for underholdningen", siger Jørn. Frede slutter straks op. Du accepterer, at I nok ikke kommer uden om mørkedansen, men du er fortrøstningsfuld over, at Anne Sofie ikke skal stå for underholdningen. Du stoler ikke helt på, hvad hun ville finde på. Det skulle nemlig være noget, som gjorde lærerne sure. Resten af mødet foregår stille og roligt. Anne Sofie og Kirsten kommer med masser af forslag, men de er ganske fornuftige, så der er ikke så mange problemer med at gå ind på dem. Det er faktisk herligt, at du ikke altid skal stå for det hele. Lise siger ikke så meget resten af tiden, og hun dukker ikke op til det næste møde.

Helle er en pige på 14 år, der går i 7.C på en skole i det indre Århus. Hun bor sammen med sine forældre i en mindre villa i udkanten af byen. Hendes far arbejder som gymnasielærer, mens moren er folkeskolelærer på en nærliggende skole. Det er også grunden til, at hun ikke går på denne skole, da moren mener, at det ikke vil føre noget godt med sig for nogen af parterne. Helle er fuldt ud enig, da hun så også kan gå sammen med sin barndomsveninde, Maria. Helle er enebarn.

Helle er klassens bedste elev, der brillerer i hvert eneste fag - måske på nær idræt. Hun er meget opsat på at klare sig godt i skolen. Stærkt tilskyndet af sine forældre, der er meget stolte af hendes præstationer. Hendes iver for altid at være i front viser sig også ved, at hun ofte udbeder sig ekstra lektier.

Hendes ægte interesse i fagene har også gjort Helle til de fleste læreres yndlingselev, der altid får lov til lidt mere.

Helle ville heller aldrig kunne få den tanke at gøre deres til-lid til skamme. Udover det gør hun også en del i elevrådet og andre udvalg på skolen.

Helle er aldrig nogensinde faldet til i klassen. Lige fra star-ten var det faglige mere interessant end det sociale. Kun når det alligevel gælder arrangementer, som det ser godt ud at have stået for, kan man finde hende blandt deltagerne. De fleste i klassen ser hende som en stræber, og det modsiger hun heller ikke. Hun er fuldstændig ligeglad. Den eneste, som hun rigtig taler med, er Maria.

Helle har ingen kæreste, og hun påtænker heller ikke at få no-gen foreløbig. Det er ikke fordi, hun ikke er moden til det, men hun har blot oplevet, at andre vender sig bort fra skole, venner og alt andet for at koncentrere sig om kæresten, og det synes Helle er lidt pjattet.

Rollespilstips

Vær den totale stræber, som hellere vil snakke med lærerne end dine klassekammerater. De voksne er stolte af dig, og du vil gerne bekræftes i det igen og igen. Derfor er det dig også meget magtpåliggende, at festen forløber godt og fredeligt, så der ikke er noget negativt, der kan falde tilbage på dig. Det var dig, der fik overtalt lærerne til, at I måtte holde fest - så det er også dig der har ansvaret.

Udklædningstips

Selvfølgelig 70'er, og nok ikke det mest trendy, men konservativt og pignepænt. Måske lidt sekretæragtigt.

Maria: Din barndomsveninde, som er den eneste, du går sammen med fra klassen. I sidder ofte hjemme hos dig og laver lektier eller bare hygger jer. Efterhånden er I næsten en del af hinandens familier; for eksempel kommer du ofte med, når Marias familie tager på ferie. Maria er en meget stille pige, som næsten aldrig siger noget. Du kan godt lide, at I bare kan sidde og tænke jeres egne tanker samtidig med, at I hygger jer. Hvorfor hun ikke viser sit værd mere i klassen, forstår du ikke rigtig, for når I er alene, er hun meget mere åbenmundet og morsom, end når der er andre tilstede. I snakker dog sjældent om den slags - eller andre meget personlige ting for den sags skyld. Det har aldrig rigtig gjort, og I kender jo også hinanden så godt, at det ikke rigtig er nødvendigt at tale om den slags ting. Maria er næsten dit eneste bindeled til de andre piger, for hun går også lidt sammen med de toneangivende piger i klassen.

Lise: Den ene af klassens dominerende piger. Hun gør sig dog ikke helt så bemærket mere, som hun har gjort, og det kan være, at hun har fundet ud af, at der er vigtigere ting i livet end at være populær. Du ved ikke rigtig, hvorfor hun forlod festudvalget, men du har overvejet at spørge hende om det. Du synes altså ikke, at man kan være bekendt at blive væk fra noget, som man har lovet at deltage i. Lise har vist ikke direkte noget i mod dig, men hun gør sit bedste for at ignorere dig.

Anne Sofie: Den anden dominerende pige, der sommetider er lidt efter Lise. Du havde egentlig på fornemmelsen, at Anne Sofie overhovedet ikke kunne lide dig, men i festudvalget var der ligesom en opblødning. Måske er hun ved at indse, at det ikke er så dum en ide at koncentrere sig om skolen. Det er jo ikke fordi du synes, at det er sjovt at være udenfor i skolen, men du har bare aldrig syntes, at du kunne bruge de andres indstilling til noget. Men på den anden side ville det være rart, hvis der var en mere (ud over Maria selvfølgelig), som så tingene fra din synsvinkel engang

Mette: Hun render altid rundt og spiller folk ud mod hinanden. Du har ikke meget tilovers for det, for du har en fornemmelse af, at det kun er for at skabe så meget opmærksomhed som muligt om sig selv. Det er sikkert også derfor, at hun overhovedet blev veninde med Lise, efter at Kirsten begyndte at gå sammen med Anne Sofie, eller at hun begyndte at komme sammen med Kristian. Du ser virkelig ned på den slags.

Kirsten: En lidt stille pige, som dog altid snakker de andre piger efter munden. Du synes egentlig hellere, at hun burde holde sin mund og vente til, at hun havde noget fornuftigt at sige, i stedet for at slikke så meget røv hos de andre piger. Hun har dog vist lidt bedre takter i forbindelse med festudvalget. Hun kom med et par udmærkede forslag, men hun bakkede også ubetinget op omkring Anne Sofie, som hun altid går sammen med.

Mona: Den eneste pige i klassen, der nok er mere udstødt end dig. Hun er ikke særlig heldig - hverken i udseende, intelligens eller opførsel. Hun prøver hårdt at blive accepteret af jer andre, men alt hvad hun gør, får et eller andet forkert og latterligt skær over sig. Hun ville også engang indynde sig hos dig, men I har ikke rigtigt noget til fælles.

Frederik (Frede): Klassens tykke dreng og klovn. Han formår altid at klumre rundt og lave ulykker, men på et eller andet plan, så er han faktisk rimeligt morsom. Derfor har du heller ikke så mange problemer med at lade ham stå for underholdningen til festen. Det bliver måske plat og pinligt, men i det mindste synes lærerne også, at han er morsom.

Jørn: En lidt fimset dreng, der render meget sammen med de andre piger. Du kan ikke se det helt store ved ham, men han og Frede er altid enige, og de har faktisk også taget deres del af slæbet med festen, så de har fået et nøk opad i dine øjne. Du har dog stadig en fornemmelse af, at Jørn er typen, der vil fise den af, lige så snart han har muligheden for det.

Phillip: Lederen af klassens hårde slæng, som tror sig selv åh så sej. Du kan seriøst ikke snappe ham og hans opblæste adfærd. Han skal for eksempel altid ryge overalt bare for at provokere alle voksne. Du har lagt mærke til, at der er mange af dem, der synes, at de er helt vildt frigjorte, der faktisk er fanget i den anden grøft. De prøver krampagtigt at vise, at de er anderledes og ikke kan sættes i bås, men rent faktisk ligner de alle de andre, der også prøver at være sådan.

Karl Johan: Klassens klogeugle, som er rimelig kikset, men du dømmer aldrig efter udseende. Han er faktisk lidt dygtigere end dig til fysik/kemi, men han bliver ofte overset af læreren. Det kan du ikke tage dig af, men du har sommetider søgt råd hos ham. Det er med at suge alt det til sig, som man kan. Du kan også mærke, at han har lidt af den samme seriøse holdning til skolen som dig og er ikke så pjattet og barnlig, som mange af de andre drenge i klassen. Han er dog også belastende, når han skal belære alt og alle om noget, som de alligevel ikke gider at høre noget om.

Johnny: Phillips højre hånd og en af de drenge, som du synes mindst om i klassen. Han har ingen brikker at flytte med, og han er næsten stolt af det. Han gør i hvert fald alt for at rakke ned på alle, der udtrykker en tankevirksomhed, der er større, end han kan følge med til. Desuden er han utrolig plat, når han snakker om piger. Du nøjes med at ignorere ham totalt - og give ham en bidende bemærkning, hvis han prøver at lægge sig ud med dig.

Kristian: En uselvstændig dreng, der er det sidste medlem af det hårde slæng. Han er vist ganske ferm med elektronik, men så kan han jo fortsætte på teknisk skole, når det kommer dertil. Det er tydeligt, at han er under tøflen hos hans kæreste, Mette. Du giver ikke meget for deres forhold. Respekt for, at det er det mest holdbare indtil videre, men det er vist også kun en politisk konstellation for, at de begge skal få en lidt bedre position i klassen - i virkeligheden tror du ikke rigtig på, at de kan lide hinanden...

Johannes: En lidt sørgelig fyr, som er meget indsnævret af sin opvækst. Hans forældre er missionærer i Kenya, så han bor hos sin onkel. Familien kommer fra Vestjylland og er meget religiøse, hvilket også er smittet af på Johannes. Han skal altid belære jer med citater fra Bibelen. Det er meget sigende for ham, at han er den eneste, der vil gå sammen med Mona.

Viggo Emil (V.E.): En lidt ubestemmelig fyr, som bruger det meste af sin tid på at finde rygter, som han kan sprede videre. Du har en fornemmelse af, at det er det eneste, han bruger sit liv til, og det har du ikke megen respekt for.

Ole: En ny dreng i klassen, der kommer fra Nørrebro. Han har sejlet lidt rundt mellem jer alle for at lodde folk, og han virker til at være en okay fyr, der ikke er for barnlig og pjattet. Hvor han vil havne i hierarkiet er dog for tidligt at sige noget om.

Lars: Klassens store sportshelt, som du dog har mistænkt for at have tilsvarende lidt mellem ørerne. Han er topscorer på ungdomeholdet inde i Århus KFUM, så han har sikkert en håndboldkarriere foran sig. Det må han selv om. Han er kæreste med Anne Sofie, men det ser ikke ud til, at det er den vilde romance. En ting kan du dog godt lide ved Lars: Han er meget retfærdig og griber også ind, hvis andre bliver forulempet. Det nyder Maria sommetider godt af.

Arne: En lidt stille fyr, der prøver at hænge ud sammen med de hårde fyre. Du har en fornemmelse af, at det er et desperat forsøg på at blive mere populær. Hans forsøg ser dog også ud til at bære en vis frugt. Han får i hvert fald lov til at gå sammen med dem en gang imellem. Du synes egentlig, at Arne er lidt af et pjok.

Jakob: Din overmand i biologi, men da han ikke siger noget, så er det igen dig, der brillerer. Du kan ikke have dårlig samvittighed over det, for hver enkelt må slås for sin del af kagen. Han interesserer sig dog ikke for de andre fag, så du ved ikke rigtig, hvor meget han er værd. Der er dog en positiv ting ved hans person - han er fuldstændig ligeglad med at være populær. Det rører ham ikke en døjt, at de andre ser lidt ned på ham. Han vil bare være i fred med sine dyr og i øvrigt have lov til at gå til spejder, så er han glad.

Christopher: En underlig fyr, hvis forældre bor i et kollektiv. Dine forældre siger, at de ryger og drikker som vilde i kollektiver, så man kan nok ikke fortænke ham i at have taget skade. Han virker lidt naiv, men på den anden side kunne han også gå og grine af jer alle sammen. I har ikke rigtig nogen fælles punkter, men i det mindste er han ligeglad med sin position, så helt gal kan han ikke være.